



bírnök



A MEZŐBERÉNYI I. KERÜLETI EGYHÁZKÖZSÉG INGYENES IDŐSZAKI LAPJA
XIII. évfolyam I. szám · 2009. húsvét

Ébredés

Első hallásra semmi különös nincs ebben a szóban. Hiszen olyan természetes. Ez a reggelek sajátossága. Pedig több mint csupán egy esemény: simogató napsugár, énekesmadarak, gyerekek kacaja, kávé illata. Az ébredés egyszerre lendületet és tetterőt közvetítő cselekmény. Az ébredés túlmutat egy új nap kezdetén, feszíti az új lehetőségek izgalma és a megújulás szépsége. Szeretem a tavaszi ébredést, mert látványos, ahogyan a természet is éled. Az énekesmadarak kora reggel csivitelnek, egyre hamarabb van világos, a friss szellő, a föld és az első virágok illatát is elhossa nekem. Az ébredés reménység. Óhatatlanul eszembe jut ellentétpárja, az alvás is, amely hasonlít a halálhoz. Egy jó éjszakai pihenés szinte pár pillanatnak tűnik csupán – a külvilág ilyenkor teljesen megszűnik. Vannak emberek, akik a nappal kihívásai elől egyszerűen az alvásba menekülnek vagy átalusszák a nap legszébb részét...

Pál apostol így szól az efezusiakhoz írott levélben: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” [Ef 5,14] Az ébredés és a feltámadás nagyon közel állnak egymáshoz. Ébresztő! Ki az ágyból! – Ébresztő! Ki az álmatag, halálnak látszó lelki tespedtség-ből! Az egyháztörténelem lapjain ébredésnek nevezik a lelki megújulást, azt az időszakot, amikor tömegesen térnek meg az emberek Krisztushoz. Amikor lelki vágy, Isten ígéje utáni éhség és szomjúság sodor egyházhoz, templomhoz, imádkozó, Bibliát tanulmányozó lelki közösségekbe embereket. A második világháború után volt ébredés, amikor romokban állt az ország...

Ébredés. A sötétség után világosság gyűl – az emberek értelmében és lelkében egyaránt. Az ébredés felismerés és beismerés. Az Isten szeretetének felismerése

és saját életünk mélységének beismerése. Olyan megrázóan hatalmas esemény ez, mint a halálból való feltámadás. Nem véletlen, hogy a hitre jutás másik megnevezése az újjászületés!

Bár nem háború után vagyunk, hanem válsághelyzetben, de most is szükség van ébredésre. Minden jó érzésű ember látja ezt. Családok, megannyi személyes sors, társadalmi értékeink s közerkölcs, az egész ország romokban. Ezek nem a pusztulás jelei, ez maga a halál. Tehetetlenség és reménytelenség. Az egyik szeretetszolgálat munkatársai közül sokan sírva mennek haza esténként, mert nem tudnak mindenkinek segíteni, pedig szükség lenne rá. Azt mondják, Magyarország „roncstársadalmának” aránya a teljes népesség 40%-a. Oda a házasság, a tisztesség, a hűség és tisztaság eszménye. Már nem azt a kort éljük, amikor alapvető a tisztelet, a munka becsülete.

Hallgatom lelkészársaim komor beszámolóit. Olvasom az európai és magyarországi keresztyénség híreit. Németországban templomokat bontanak le, vagy jobb esetben átalakítanak kulturális központtá, míg harminc év alatt 2000 (!) mecsetet építettek. Halódó keresztyénség? Kihaló gyülekezetek? Figyelem egyházközségünket is... Új irány kell, a lefele helyett a felfele! Vajon hányan hiszik, hogy Istennek van lehetősége arra, hogy gyökeres fordulatot hozzon? S vajon hányan imádkoznak az ébredésért? Hányan tudják, hogy a külső-belső változás egy feltételhez van kötve, a lelki feltámadáshoz?

Húsvét jön. A Feltámadás ünnepe. Évről évre, sőt vasárnapról vasárnapra emlékeztet az Úr: Ő legyőzte a halált! Életre kelt, felkelt, feltámadt a halálból Krisztus! Isten, Jézus, húsvét, megbocsátás, feltámadás, hit és reménység, hála-

adás és alázatos, rendezett élet. Kedves Olvasó, ezek Neked mit jelentenek? Reznignáltan mondjuk, hogy ezek csak szavak és régen megszerzett ismereteink kifejezései? Jézus, bűnbocsánat, halál és győzelem – dereng már? Vagy esetleg ragyog? Jézus feltámadt és él! Elérhető közelségben van és megszólítható! Ébresztő! Istennek van hatalma feltámasztani minket, hazánkat: lelkileg, közösségleg, gazdaságilag, és nemcsak átvitt értelemben, hanem valóságosan is! Ébresztő! Van esély az életre és bizonyosság az örök életre!

Húsvét vasárnap hajnalán együtt szoktunk lenni templomunkban. Még napfelkelte előtt elfoglaljuk ott a helyünket, meghallgatjuk a próféták messiás jövőben valóra vált szavait a Szabadítóról, Ézsaiás könyvének 53. fejezetéből, az ártatlanokért szenvedő Igaz Szolga haláláról. Halkan, majdnem suttogva énekeljük el: „Ámulok, hogy Ő, az ártatlan, mit tesz értem... A bűnt, mi szívem terheli, előtted letehetem...” Szinte szavanként ismétéljük el az evangéliumot: „Nincs itt, hanem feltámadt!” Majd énekeljük: „Győzelmet vettél...” és köszöntjük egymást: Feltámadott az Úr – Valóban feltámadt!

S ahogyan a Nap előtör a horizonton, úgy világosodik meg saját lelki sötétségünk, elveszett, bűnös életünk, de felragyog nekünk a menekülés valódi távlat a Jézus Krisztusban. Lapozzuk fel énekeskönyvünket és a 225. éneket olvasva, énekelve készülünk a feltámadás ünnepére, a Nagy Ébredésre: *Támadj fel új életre már, / Krisztus meglankadt népe! / Húsvéti szép hajnalsugár Csillan, siess elébe! / Meghárta régen a halál, S a Győző életet kínál / Győzelméből ma néked.*

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

Akinek Jézus volt a legnagyobb

Csepregi Zsuzsanna 1949. március 29-én született, édesapja Csepregi Béla lelkész, akinek a neve összekapcsolódott az evangélikus evangelizációval és a népfőiskolai mozgalommal. A lelkész nő teológiai tanulmányait 1967-ben kezdte, amikor a Teológiai Akadémia hosszú idő után újra fogadott nőt. 1972-től az Ökumenikus Tanács munkatársa volt, majd segédlelkészként szolgált Orosházán és Szegeden, lelkési munkatársként Makón. 1982-től tíz éven át megválasztott lelkészként végezte szolgálatát Mezőberényben. (A Magyarországi Evangélikus Egyház 1972 óta ordinálja a nőket is lelkésszé.)

A gyomai egyházközséget is gondozta. A papi munkaterületek közül a lelki gondozás állt hozzá a legközelebb, szakmai ismereteit számos tanfolyamon mélyítette el Németországban. Élete utolsó

éveiben a Fébé Diakonissza Egyesület lelkészeként végzett áldozatos munkát a fiatalok felkészítésében. 1995. szeptember 26-án költözött át a Mennyei Atyához, az örök otthonba.

Csepregi Zsuzsa lelkész nő néhány fontosabb szolgálatáról anyakönyveink tanúskodnak. Mezőberényben töltött éve alatt 145 gyermeket és felnőttet keresztelt, 86 főt konfirmált, 21 párt esketett és 219 egyháztagnak temette el.

Bőjt ötödik vasárnapján a sárszentlőrinci gyülekezettel és családjával együtt emlékeztünk istentiszteletünkön, s ugyanazokat az énekeket énekeltük, mint a távolban lévő közösség.

Zsuzsa lelkész nő utolsó igehirdetését hangfelvétel is őrzi. A Missziói Központ „A hit hallásból van” sorozatának 3. számú CD-jén lehet meghallgatni.

LSK

Bibliaiskola

Az iskola szó hallatán szinte mindenkinek azonos szavak, fogalmak vagy emlékek jutnak az eszébe, mint például: diák, tanár, jegy, ellenőrző, bizonyítvány, és még hosszan folytathatnám.

A mi iskolánk azonban nélkülözi mindezeket a kellékeket. Itt nincs évnvítő és évszám sem, nincs igazolatlan távollét. Akkor miért iskola? – tehetjük fel jogosan a kérdést. Mert itt is tanulunk, ismereteket szerzünk a Bibliáról, így az Úr Istenről és az Ő Fiáról, Jézus Krisztusról.

Már több mint egy éve „működik” a bibliaiskola, amelyet lelkész nőnk a Biblia Éve alkalmából indított, s lelkes kis csapatunk továbbra is igényt tart a péntek esti összejövetelekre. Hiszen a Biblia megismerését, megértését sosem lehet befejeztnek tekinteni.

Valóban egy *remekmű*! Nem véletlenül nevezik a „könyvek könyvének”. Ezt én személy szerint mindig megfogalmazom magamban.

Nagyon érdekesek, elgondolkodtatók, sőt olykor kijózanítóak ezek az alkalmak. A Biblia egy-egy része vagy csak néhány sora is egész estét betöltő beszélgetést, vitát tud elindítani közöttünk.

Nagyon jó az, hogy közösen olvassuk a fejezeteket, a lelkész nő pedig kimerítő

és érdekfeszítő magyarázatokkal segíti a könnyebb megértést. Időutazást teszünk a kétezer évvel ezelőtti korbá, feltárul előttünk a régmúlt időkben élt emberek, próféták, királyok, népek élete, kultúrája, harcaik, viszonyuk Istenhez.

A Biblia – mint irodalmi mű – nem a könnyed műfajba sorolható, de miután megtanulunk a sorok mögé „látni”, bátrabban és egy kicsit okosabban vesszük elő csendes óráinkban, vagy ha úgy érezzük, hogy segítséget, erőt, bátorítást kell merítenünk belőle. „Iskolatársaim” nevében is mondhatom: továbbra is szorgos diákokként folytatjuk tanulmányainkat, hiszen minden egyes alkalom megerősíti a jó Istenbe vetett hitünket és még inkább átérezhetjük a krisztusi szeretet feltétel nélküli megnyilvánulását.

FALATYNÉ BERKESI MÁRTA



Csepregi Zsuzsa emléke

2009. március 29-én lett volna 60 éves. Milyen volna megöszülve, esetleg kicsit ráncosabban vagy épp meghízva? Nem tudjuk, nekünk megmaradt 46 évesen. *Átsuhanó sugár volt...* írta róla halálakor Túrmezei Erzsébet. Mik az emlékeink róla? 9-10 éves lehetett, amikor a gyermek-istentiszteleten feltett kérdésre – „Ki adja át az életét Jézusnak?” – ő felállt. Én csak mondogattam magamban: „Én is, én is”, de nem mertem felállni. Ő már akkor tudta, hogy lelkész lesz? A döntése 18 évesen született meg. Beült a teológusok közé, egyedüli lányként. Végzésekor (talán az ő biztatására?) már minden évfolyamban voltak lányok.



Az első szolgálati hely, Orosháza, a „majdnem szülővárosunk”, aztán az Ökumenikus Tanács, a szegedi gyülekezet, az ösztöndíjas évek Németországban. Már akkor körvonalazódhatott az Úr terveiben a mezőberényi német gyülekezetben a szolgálata?

Szívesen mentünk hívására Mezőberénybe, szolgálni a gyülekezeti napon, vagy családjaként részt venni a hétköznapokban, ünnepekben. A baráti kapcsolatok ma is tartanak, örülünk egymásnak, ha bárhol találkozunk.

És a német diakonisszákhöz való erős kötődése? A Fébé-lelkész iskolája lehetett? Titkok, amiket nem tudunk megfejteni, és nem is fontosak.

Átsuhanó sugár volt, de felejthetetlen. Ha találkozunk sok év után ismerőseivel, szolgatársaival (mint az elmúlt napokban is történt), mindenkiben megmaradt az emléke. Ha karácsonykor elénekeljük a tőle tanult éneket, „Kicsi gyermek látni jertek, pásztortársak” mintha ő is velünk énekelne. És ez jó, mert azt jelenti nekünk, hogy nemcsak átsuhanó sugár volt, hanem velünk maradt.

MÁDYNÉ CSEPREGI KATALIN

Megmutatni a helyes irányt

Egyházközségünknek több évtized után ismét van teológushallgatója. *Schön Krisztina* II. évfolyamos egyetemista, egyházközségünk volt felügyelőjének unokája. Családi hovatartozása és gyülekezeti kötődése tehát sokak számára ismert. Őt kérdeztem tanulmányairól, hitről és jövőről.



LSK: *A Hittudományi Egyetem lelkész szakos hallgatója vagy. Mióta készültél erre?*

SK: Az érettségi vizsga előtt nem volt kérdés számomra, hogy tovább kell tanulnom. Az osztálytársaimmal együtt folyamatosan nézegettük a felsőoktatási tájékoztatót, és a tudományok nagyon sok területe érdekelt, nem tudtam eldönteni, hogy melyikbe vessem bele magamat mélyebben. Az a gondolat, hogy a teológiára jelentkezzek, nagyjából fél évvel a felvételi jelentkezési lapok beadásának határideje előtt fogalmazódott meg bennem. Kezdetben nem is nagyon mertem belegondolni, talán egy kicsit féltem is, amikor arra gondoltam, hogy egyszer lelkész leszek, mert nem voltam biztos abban, hogy nekem való ez a pálya, és hogy képes leszek-e úgy helytállni lelkészként, ahogy az érdemes. Bizonytalanul jelentkeztem a teológiára, de ma már tudom, hogy jól döntöttem.

LSK: *Mit jelent számodra hinni Jézus Krisztusban?*

SK: Számomra a hitem egy erős fegyver. Az élet minden területén bátorítást ad. Az unalmas hétköznapiakon és a hátridőkkel, elvárásokkal teli hetekben egyaránt megnyugtat az, hogy tudom: nem vagyok egyedül, van hova lehajta-

nom a fejem. Jó tudni azt, hogy ha mindenki el is hagy, sosem maradok magamra. Ez az érzés mindig segít átvészelni a nehéz napokat.

LSK: *Melyik teológiai rész tudomány áll hozzád a legközelebb?*

SK: A teológiának igen sok ága van, még nem ismerkedtem meg mindegyikkel, de azt már most elmondhatom, hogy eddig nem tanultam olyat, ami ne érdekelne. Talán leginkább a gyakorlati teológia egyik rész tudománya, a homiletika áll hozzám a legközelebb, amelyet egyszerűen prédikációtannak is nevezhetünk.

LSK: *Sokfajta foglalkozás van. De mindegyikre igaz, hogy csak akkor lehet jól végezni, ha hivatásként tesszük azt. A lelkészi hivatásra ez különösen igaz. Ez szolgálat Istennek és az emberek felé. Te hogyan képzeled el a jövődet ebben a szolgálatban?*

SK: A teológiai tanulmányaimnak még az elején járok, a gyakorlati feladatokba még éppen csak belekóstoltam. Nem ismerem még részleteiben sem az előnyeit, sem a hátrányait a lelkészi szolgálatnak. Sajnos azt sem tudom még, hogy milyen intézményben milyen gyülekezetben lesz lehetőségem elhelyezkedni, de annyit tudok, hogy nagyon szívesen tanítanék gyerekeket, és foglalkoznék fiatalokkal. Most még úgy gondolom, hogy egy iskolában vagy óvodában, gyerekek között érezném jól magam, de ez a tapasztalatok, és az évek során még változhat.



LSK: *Mi az, amit már most, teológushallgatóként szívesen és bátran elvégzel a gyülekezetben?*

SK: Örömmel tartok egy-egy bibli órát vagy áhítatot. Szívesen írom meg a nyári táborok bibliaversenyének kérdéseit, veszek részt az istentiszteleteken és se-

gítek, amiben csak tudok. A bátorsággal még néha akad egy kis problémám.

LSK: *Szerinted milyen legyen és milyen lehet a jövő evangélikus egyháza?*

SK: Ma az tapasztalható, hogy egyre kevesebb az evangélikus hívő. Ezért fontos lenne többet áldozni a missziói szolgálatokra, és hívogatni az embereket Krisztushoz, mert mindenkinek szüksége van Isten szeretetére, a bűnbocsánatra, a megváltásra és a Megváltóra. Az emberek csak keresik a boldogságot, de nem tudják, hogy rossz helyen keresik, meg kell nekik mutatni a helyes irányt. Hiszem, hogy mindenkinek szüksége van Isten vigasztaló, reményt és célt adó szavára. Erre kellene még jobban törekednie egyházunknak, hogy minél több emberhez eljusson az evangélium.

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

Nagy Magdolna:
ISTEN HORDOZ TENYERÉBEN

Mit tudok és mit érzek,
mikor a kéklő égbe nézek?
Mikor a kelő Napot látom,
Vagy a családomat várom?
Szemem messzire néz el a tájon
Az egész világ a jó barátom.
Nem gyűlölök, nem haragszom.
Fűhöz-fához ragaszodom.
Egyet tudok, de nagyon régen –
Isten hordoz tenyerében.

Könnyem csorog, felszárítja,
Lelkem baját gyógyítja.
Mikor mégis sok a bú, gond,
Akkor egész hozzám hajol.
Belém békét, vigaszt táplál,
Mintha nem is földet járnám.
Számjál lelkem, gondolatom,
Átlépek a szakadékon.
Fény tűnik a messzeségben –
Isten hordoz tenyerében.

Ha vétnék azért egy lépéssel,
Rám tekint meleg szemével.
Már is tudom a jó utat,
Mely majd egyszer hozzá juttat.
Amíg élek, csak így élek,
Gazdagokkal nem cserélek,
Hibát magamban keresek,
Írányt akkor nem kereszek.
Vele élek nagy reményben,
Isten hordoz tenyerében.

Misszió, külmisszió

Mit ébresztenek bennünk ezek a szavak? Hétköznapijainkban egyáltalán élünk kerületnek-e? Küldetés...

Csak egy értelmezés szerint, ahogyan ebben a „felállásban” értelmezni akarom: a feltámadott Krisztus ezt a parancsot adta övéinek: „Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!” [Mk 16,15]

A küldetés kétezer éve teljesül... Az örömhírt még mi is hallhatjuk. Meghalljuk-e? Ezt terjeszteni küldettünk el mi is – ha meghallottuk. Van feladat bőven a közelben, de nem zárkozhatunk el a mondat második felétől sem: „minden teremtménynek”. Így lesz külmisszió.

A Magyarországi Evangélikus Egyház részvétele a külmisszióban csak a 20. század elején kezdődött. E jelentős kezdetről most újra megemlékezünk. Közben egy fél századon át volt mély csend. Hálára van okunk, hogy Urunk megőrizte néhány hűséges szolgát, akik őrizték a szívük mélyén a százéves láng picit parázsát és a Szentlélek ezt élesztgeti ma. Adjunk hálát azért is, hogy még a mi „nyomorult” gyülekezetünk is emlékezhet a százéves események egy-egy szikrájára, és jelenünkben is lobbanhat egy-egy lángocskára.

Nem itt van a helye a nagy nevek felsorolásának, de lássuk a mi egyházunk külmisszionáriusait:

- *Kunst Irén* (1869–1934) Kínában
- *Kunos Jenő* (1914–1994) és felesége, *Leische Natália* Kínában, 1939–1947-ig
- *Roth Henrik* (egyházközségünkben született) Kelet Afrikában, 1912-től
- *Bálint Zoltán* és felesége, *Kiss Beáta* Zimbabwében, 1985–1991-ig, valamint Pápua Új-Guineában, 1996–2001-ig
- *Jó András* és felesége, *Jutasi Angelika* Indiában, 1999–2002-ig
- *Mesterházi Balázs* és felesége, *Fazekas Andrea* (egyházközségünkben született) Indiában, 2002–2005-ig
- *Thuránszky István* evangélikus lelkész Kalinyingrádban szolgált, 2000–2002-ig.

A 20. század első felében sokan szívükön hordták a külmisszió iránti felelősséget evangélikus egyházunkban: püspö-

kök, teológiai professzorok, lelkészek, tanítók, gyülekezeti tagok. Megalakult a Misszióegyesület, 1909-ben. Az elkötelezettek rendszeresen jártak a gyülekezetekbe, konferenciákat tartottak. Ismertették a misszionáriusok szolgálatát, a munkaterületen meglévő körülményeket. Községünkben 1935-ben volt konferencia. Az ígéhirdetések a gyülekezetek tagjait is közelebb segítették Krisztushoz, megerősítették hitüket. 1931-től Külmissziói Gyermekszövetség alakult, így éledezett a misszió iránti felelősség.

1948. október 15-én egyházunk Nagytarcsán Külmissziói Iskolát alapított, de hallgatóit tanulmányaik befejezése után már nem engedték el külmissziói területre. Nagy áldást jelentett gyülekezeteinknek a „hallgatás éveiben” ezeknek a fiataloknak a szolgálata és azoknak a hűsége, akik már évtizedek óta a külmisszió érdekében fáradtak egyházunkban, szolgálati helyük vált missziós területté a megpróbáltatás éveiben.

Külmisszióra készült a nevezett iskolában községünkéből Radnóti Ilona is, aki köztünk, berényi gyermekek között végzett áldásos szolgálatot a „némaság éveiben” (1950–1955) és Bárdy Ernő lelkészünk unokája, Keveházi László, ki a teológia elvégzése után lelkészként és teológia tanárként szolgált. Még most is végzi missziói feladatát szóban és írásban.

1991-ben felújult a külmissziós munka: szeptemberben újra megalakult a Külmisszió Egyesület. Feladata kettős: felébreszteni az érdeklődést a távoli országokban folyó munka iránt, és hirdetni Krisztus evangéliumát gyülekezeteinkben.

Az évenként megtartott nyári konferenciái alkalmak és a gyülekezetekben végzett látogatások szerepe jelentős.

Nem hallgathatjuk el, hogy kiadványok sora jelenik meg e témában. A legújabb, Brebovszky Gyula írása, „A Magyarországi Evangélikus Külmissziói Egyesület története” adta nekem most az ötletet, hogy leírjak néhány gondolatot erről a munkaágról.

Köszönjük a száz év munkáját összefoglaló kiadványt a lelkész úrnak, aki közöttünk is többször szolgálhatott. Felesége, Radnóti Ilona együtt töltött gyülekezetünk tagjaival 31 hónapot a kényszermunkán. Urunk adjon nekik és szeretteiknek áldást kegyelméből!

KÖHLER JULIANNA

Nagy Magdolna:
FOGD A MÁSIK KEZÉT!

Forog a föld, forog,
Meg a történelem,
Forrong a világ is,
Forrong az életem.

Az értelmetlenség is,
Keverve-kavarva,
Rohanó életünk
A múlttal takarítgatva.

Miért nincsen kiút?
Béke, csend-fegyelem.
Legyen megbocsátás!
Mint bűnben a kegyelem.

Ne üss annak vissza,
Sosem aki bántott.
A bosszút felejtsd el,
Akarj jó barátot!

A járatlan utat
Kövezd jó simára!
A párttól egészen –
A templom kapujába!

E maroknyi ország
Mindenféle népe,
Együtt verjen szíve,
A taktust együtt lépje!

Vigyázz, mert elvéted
Most is a jó utat!
Fekete fátyollal
Takard le a múltat.

Fogd a másik kezét:
Hidd: a szíve magyar!
Lehet, hogy nem tudja,
Ő is békét akar.

Viruljon a pipacs,
A fehér hó is hulljon,
Zöld fák árnyékában
Szeretet honoljon.

Ne osztályozd a fajt:
Német, tót vagy zsidó.
Fogd a másik kezét
Te árva TÍZMILLIÓ.

Mezőberény, 1988



Bál, bál, maszkabál...

Gyermekeim is nagyon szeretik az evangélikus Gryllus Vilmos farsangi énekeit. Mivel már nemcsak kazettán és CD-n kapható, hanem egy rajzfilmes változat is született belőle, még inkább vonzza a gyerekek figyelmét. A kezdő dalocskának ez a címe: „Bál, bál, maszkabál...” Egyházközségünknek sok jó hagyománya van. Az egyik ilyen az évtizedek óta megrendezésre kerülő farsangi teadélután, a másik pedig az alig egy évtizedes múltra visszatekintő evangélikus bál. Mindkét alkalmon törekszünk a keresztyénység jellegzetességét megmutatni, megélni: a szeretetteljes közösséget.

Egyházközségünkben a háborút követő első években volt először szeretetvendégség. Nyári Erzsébet diakonissza nevéhez fűződik az első ilyen jellegű alkalom. A szeretetvendégség legfontosabb aspektusa: együtt lenni! Ezen túlmenően azonban egyrészt vendéglegkészek megismerése, másrészt vendégek hívogatása egy kötetlen gyülekezeti alkalomra. Ma is tapasztalható, hogy sokan idegenkednek az általuk nem ismert vagy nehezen követhető liturgikus (istentiszteleti jellegű) alkalmaktól, ugyanakkor szívesen részt vesznek egy olyan programon, ahol kötetlenül lehetnek együtt, miközben sok mindent megtudhatnak Jézusról, egyháztörténelemről, ismert keresztyén egyéniségekről.

A szeretetvendég szolgálja a saját gyülekezetünkbe tartozók jobb megismerését is. Ha olyan asztalközösséget választunk, ahol nem rokonaink vagy jó barátaink foglalnak helyet, óhatatlanul alkalom nyílik a dialógusra. Mivel kevés magyarországi evangélikus egyházközség szervez kávézással egybekötött beszélgetést a vasárnapi istentiszteletet követően, ezek az alkalmak biztosítják a közeledést és segítik az igazi közösséggé válást. Ezért egy ilyen mindenkinél helye van!

A jövőben is igyekszem úgy alakítani ezeket az alkalmakat, hogy minden generáció értékesnek és vonzóknak találhassa. Sokakat megszólíthatunk egy műsor segítségével is, amit már többször tettünk. Ugyanakkor valljuk csak be, a szereplők szemszögéből az komoly feladat, kötelesség. Nem szabad, hogy az, ami az egyiknek szép és jó, a másiknak feszültséget, izgatottságot, nehézséget jelentsen. Szeretném ezeket a szempontokat figyelembe véve elérni a jó egyensúlyt ezen a

téren, más-más csoportot felkérni, illetve felkészíteni a szolgálatokra.

A mostani farsangi teadélután nagyon sok gyermek és fiatal felnőtt számára adott kedves elfoglaltságot. A legkisebektől a legidősebbekig mindenki jól érezhette magát. A böjti szeretetvendégség az ismeretekben és lelkiekben gyarapodni vágyóknak felelt meg. Az adventi teaesti a „Rozetta” című egyházművészeti kisfilmsorozat adventi-karácsonyi összeállítását tekintettük meg. A Zákeus Média Centrum filmje a bélyegek világától Benczúr Gyula művészetén keresztül a harangkórus szolgálatáig bezárólag mutatta meg nekünk, mire készítheti a művészeket a Megváltó születésének híre.

Az evangélikus bál egy nívós alkalom, ahol az igényes szórakozásra és fontos kapcsolatépítésre is hangsúlyt fektetünk. Meghívott előadóink művészek, illetve olyan magas színvonalon teljesítő laikusok, akik egy-egy művészeti ág kiemelkedő művelői – legyenek akár gyermekek, fiatalok. Meghívott vendégeink a társadalmi és egyházi élet, civil szervezetek és közigazgatás képviselői. Településünk és megyénk elismert szakemberei, közéleti szereplői jelenlétükkel reprezentálják egyházunk széles körű kapcsolatrendszerét is.

Remélem, a tanácstermi szép közösségi alkalmak résztvevői és a szállóban együtt bálózók újra és újra visszatérnek, és sokaknak továbbítják a szeretetteljes közösségben átélt élményeiket. Bízom benne, rajtuk keresztül egyre tágul a kör, és egyre többen lehetünk majd együtt.

LSK



Nagyheti és húsvéti alkalmaink

Április 9., nagycsütörtök:
18.00 órák
úrvacsorai istentisztelet

Április 10., nagypéntek:
10.00 órák
úrvacsorai istentisztelet
18.00 órák
passióolvasási istentisztelet



Április 12., húsvétvasárnap:
hajnali 5.00 órák
virrasztás nem csak fiatalokkal;
10.00 órák
húsvéti ünnepi
úrvacsorai istentisztelet
16.00 órák
Részletek a „Jónás és Jézus”
című rockoratóriumból –
könnyűzenei istendicséret

Április 13., húsvéthétfő
10.00 órák
húsvét másodnap
úrvacsorai istentisztelet

Alkalmainkra szeretettel
hívunk és várunk mindenkit!

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk
egyházközségünk!

Élő kövek temploma

220 éves évfordulót ünneplünk pünkösdkor

Élő kövek? A kő élettelen. Ha azt mondjuk, valakinek kőszíve van, értjük a hasonlatot: az adott egyén érzéketlen, nem képes szeretetteljes megnyilvánulásokra, azaz „kemény ember”. Eszembe jut Jókai Mór két legismertebb regénye. Baradlay Kazimir, a kőszívű ember, akinek a könyv első fejezetében már csak hatvan perc adatott. Tímea, az arany ember felesége pedig olyan hideg és rezzenéstelen volt Tímár Mihállal, mint egy alabástromszobor.

Élő kövek temploma. Másfél évvel ez előtt találkoztam e kifejezéssel, még hozzá a pezsztentörinci evangélikus templomot bemutató füzetben. A fennállásának akkor 75. jubileumát hálással ünneplő egyházközség „szlogenje” hamar tovaterjedt a magyarországi evangélikusságban.

Vajon hogyan kell ezt értelmeznünk? Péter apostolnál találunk egy ilyen mondatot: „... ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házra...” [1Pt 2,5] Pál apostolnál pedig ezt olvassuk az első korinthusi levélben: „Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek levő Szentlélek temploma, és ezért nem a magatokéi vagytok?” [1Kor 6,19] Énekeskönyvünk 288. énekének 4. versszaka így szól:

*S élő kövekből épít már
Templomot itt a Szentlélek.
Kegyelem és új élet vár:
Meváltott, szolgáló élet.
S hol kettő-három ráfigyel,
Mit ígért, nem felejt el,
Jelen van Jézus közöttük.*

Élő kövek temploma – élő kövek egyháza. Ma már ez a küldetésünk mottója. A templomba járók maguk is mindannyian legyenek tudatosan épülő részek és építkezők. Ne a kövek, az élettelen dolgok legyenek a legfontosabbak egyházunkban, hanem az, aki ránk van bízva. Egy ember, akinek vigasz kell, valaki, akinek egy ima kell, egy szerető szó vagy közösség. Legyen újra fontos az épülés és építkezés: lelki megújulás, megelevenedés, a gyülekezeti élet egyre pezsgőbb mozgalmassága. A templom fontos színtere a gyülekezet istentiszteleti életének, de nem egyetlen helye hitünk megélésének. Istenünknek akkor van igazi öröme bennünk, ha

mi is Lelke templomaként élünk, ha szívünkbe fogadjuk, és léleekben, igazságban imádjuk őt.

Ezért idén pünkösdkor hálát adunk ősaink templomépítő hitéért, elődeink hűségéért, hogy megmaradtak Krisztus követőiként, így fennállhat templomunk is. Hálát adunk, hogy a Szentlélek megszólított, újított, gazdagított embereket nemzedékről nemzedékre. Belőlük épült és épül az élő kövek egyháza. Hálát adunk, ugyanakkor könyörgünk a Szentlélekért, hogy tegyen bennünket olyan kövekké, amelyek szívesen illeszkednek más kövekhez. Akik tudják, hol a helyük, Akik nem feledkeznek meg arról, hogy egy lelki építmény részei, s Krisztusra, az alapra épülnek.

Szeretettel várunk minden kedves egyháztagot, elszármazottat, jubiléum konfirmandust és mindenkit, aki ehhez a templomhoz és gyülekezethez kötődik.

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN



Reményik Sándor: Templomok

*Én csak kis fatornyú templom vagyok,
Nem csúcsíves dóm, égbeszökkenő,
A szellemóriások fénye rámmagyog,
De szikra szunnyad bennem is: Erő.*

*S bár irigykedve holtig bámulom
A dómok súlyos, drága titkait,
Az én szívem is álmod temploma
És Isten minden templomban lakik.*


Ép lelkek

Február. Mitől más ez a hónap, mint bármely másik? Nemcsak születésem napja véget, hanem mert tudom, hogy ez az időszak számomra már mindig a tavaszba jutás élményét adja. Magunk mögött hagyjuk a szürkeséget, a hideget, a tél sivárságát. Színekre vágyunk, hamarosan érezzük a tavaszt a levegő illatában, a szívekben. A várakozás remény, ahogy a Megváltó eljövételét is várták, várjuk. Ez az évszak nemcsak az elmúlással való szembenézés végtermékeként jelenik meg életünkben, hanem az újjászületés legkézzelfoghatóbb formájaként is. A természet, akárcsak maga a közeledő hűvőt, emlékeztet minket arra, hogy az elmúlás, a vég sosem örök.

Lázárné Skorka Katalin lelkész nő meghívása a mezőberényi evangélikus jótékonybálba mindig nagy öröm és megtiszteltetés számomra. Baráti és hitbeli szálaink összefonódása Kata orosházi szolgálati idejéből valók, melyek elválaszthatatlan köteleket adtak nekünk.

Többször volt már alkalmam részt venni e jeles rendezvényen, mely nem-

csak a szórakozás és a farsangi időszak megszokott programja, a lelki-teszt felöltődés, a baráti találkozások öröme adja, hanem fontos feladatunk megtettülése is: támogassunk olyanokat, akik szintén az Úr gyermekei, de valami oknál fogva másként élik napjaikat, mint mi. Ezért „sérülteknek, fogyatékkal élőknek” nevezzük őket.

Sosem szerettem ezeket a bélyegeket, mert több személyes barátságom és tapasztalatom is cáfolja e megnevezést, hiszen sokan az e jelzőkkel illetett emberek közül példaértékű életet élnek. A mi lelki bénaságunk, vakságunk az igazi probléma, amely eltakarja előlünk a mindennapokban az Úr csodáit és ajándékait! A különbségességétől való ódzkodás, az ismeretlenről való tartózkodás, esetleg félelem pont úgy gyűrűzik be ezen emberek életébe, mint a kétség a hithű szívekbe. De vajon „mi” megengedhetjük-e magunknak a jelzők gyártását? Nem szabad elfelejtenünk, hogy ezek az emberek ugyanúgy gyönyörűbbé, színesebbé, érdekesebbé, élhetőbbé varázsolják a világot. 

☞ Azt hiszem, sokan egyetértenek velem abban, hogy ők – talán éppen a hozzájuk való viszonyulás miatt – sokkal érzékenyebbek, jobban tudnak szeretni, figyelni, jobban „élnék”, mint mi, akik épnek és egészségesnek nevezük magunkat, több diplománk van, jól keresünk, autónk, nagy házunk van és szórjuk a pénzt.

Az Úr ajándékokat ad: látást a vaknak, járást a bénának, hallást a süketnek. Az Ő Egyszülött Fiát az egész világnak, aki értünk halt meg a Kereszten. Mindannyiunkért!

Nekem a zenét adta, az éneklés örömet, a hangok varázsát, hogy ezzel szolgálhassam Őt. Mert a tehetség isteni adomány, mellyel kötelességünk jól sáfárkodni. Előadóként, énekesként és tanárként már sok érdekes helyzetben bizonyossá vált, hogy a magam erejéből nem lennék elég a feladatokra. Mindig ott van Valaki a háttérben, aki erőt, útmutatást ad.

Amikor Katával tervezgettük, milyen műsort lehetne adni az idei bálon, az természetes volt, hogy jómagam ismét pár hanggal hozzájárulnék az adakozókedvhez és a jó hangulathoz. De éreztem, hogy valami igazán meggyőző is kell, ami az esthez speciálisan kapcsolódik. Ekkor jutott eszembe egykori kedves tanítványom, Ternai Józsi, akié az egyik legelőbb és legmeggyőzőbb életút számomra. Születése óta vak ember, mégis csodás dolgokat tett vele az Úr. Kezdve azzal, hogy pont december 24-én született. Ő a saját életével, sugárzó lényével tesz tanúbizonyságot hitéről, minden nap. Katolikus kántorként, diplomás hitoktatóként, magyarnóta-énekesként, népdalkör-vezetőként minden tettében, minden hanggal az Urat dicséri. Arra kértem, legyen ez így a bál estjén is, hogy kis összeállításával ne csak „hangulati elem” legyen, hanem adjon erőt és példát nekünk, „egészségeseknek”.

Remélem, akik ott voltak és együtt énekeltek velem, s nyitott szívvel hallgatták őt, azok igazi ajándékot kaptak, örömet, szeretetet!

Én mindig ezt kapom, amikor a mezőberényiekhez érkezem. Ez a bál nem csupán egy „jó buli” minden évben, hanem hitbeli megújulás, az egymásra figyelés öröme, az Úr szeretete.

Kedves Mezőberényiek! Köszönöm! Jövőre ismét találkozunk! Dicsértessék a mi Erős várunk, aki Áldás és Békesség!

KÁROLYFALVI KRISZTINA
énekművész

Újuljunk meg, Testvérem!

Tavaszközeleg. Az újraéledő természet jó érzéssel tölt el bennünket. A természet rendje szerint tavasszal minden növény megújul. Kizöldül a táj, rügyeznek a fák, bimbózni kezdenek a virágok, vándormadaraink újra visszajönnek hozzánk. Évről évre láthatjuk, tapasztalhatjuk: ez sosincs másképp ezen a tájon. Törvényszerű, hogy a tél után tavasz, a tavasz után nyár, a nyár után pedig ősz következik. Isten kegyelméből 12 hónap alatt láthatjuk, mennyi változáson megy át a környezetünk.

Nekünk, embereknek is szükségünk van a megújulásra. Isten úgy teremtette meg az embert, hogy legyen lehetősége változni, változtatni, növekedni testben és lélekben is. Szabad akaratot adott nekünk, embereknek többek között azért, mert szeret bennünket, de azért is, hogy érezzük, mennyire bízunk bennünk, s hogy dönthessünk, hogyan, s mit cselekszünk.

Gyakran észre sem vesszük, nem is figyelünk a bennünk zajló lelki folyamatokra, természetesnek véljük megszokott hétköznapjainkat. Rohanunk, nincs időnk betöltekezni Isten Szentlelkével, nem szánunk időt imádkozásra, bibliaolvasásra. Egyszóval nem gondoskodunk magunk számára a hit táplálékáról.

„Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is.” [Lk 12,34] – olvassuk a Bibliában. „Túlzsúfolt” életünkben vajon hol a mi szívünk? Ahogy az idő telik, előbb-utóbb bekövetkezik, hogy az Úr hiába szól hozzánk, nem halljuk, hiába figyelmeztet, nem halljuk, hiába vágyik a velünk való közösségre, hogy jelenlétében időzzünk, nem figyelünk rá. Ez egészen addig mehet így, amíg valami nem történik az életünkben, ami arra készít bennünket, hogy megálljunk. Hiszen érezzük, nem úgy mennek a dolgok, mint régen, vagy váratlan esemény következtében hirtelen talajvesztetté válik az életünk, vagy egyszerűen elfáradunk az élet dolgaitól. Ilyenkor kilátástalannak, nyomorúságosnak látjuk helyzetünket, s néha bizony megkeseredetté, fásulttá, zaklatottá válunk terheink alatt. A nehéz időkben sokszor elfelejtjük, hogy VALAKI féltőn szerető tekintettel követi sorunkat. Ez a VALAKI pedig az Úr Jézus, aki minden pillanatban tud rólunk. Néha a pusztában kell vándorolnunk ahhoz, hogy a szívünkre beszélhessen, hogy csak rá figyeljünk, s hittel megragadjuk Őt.

„Mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek...” [Zsolt 43,20]

Istennek van egy megengedő akarata az életünkben. Beleenged nehéz helyzetekbe bennünket, hogy megtisztuljunk, mint a kohóban az ezüst. A kovács is addig edzi az ezüstöt a tűzben, amíg az anynyira megtisztul a salaktól, hogy megláthatja benne saját tükörképét. Az Úrnak fontos a mi tisztaságunk, ezért is „edz” bennünket.

Ő nem erőszakos, mindig szelíden közeledik felénk. Olyan jó tudni azt, hogy ha mi engedetlenek, s hűtlenek vagyunk, Ő akkor is hűséges hozzánk és nem hagy bennünket feljebb kísérteni, mint ahogyan azt el tudnánk hordozni. Kopogtat szívünk ajtaján, s rajtunk múlik, beengedjük-e vagy sem. Ő azt szeretné, ha mindig a jelenlétében élénk.

Mennyivel jobban érezzük magunkat, amikor kiegyensúlyozottak a napjaink! Békesség van a szívünkben, erős a hitünk, tudunk örülni, szeretetet adni, kapni, lelkesedni. Isten gondoskodott arról, hogy a nehéz időkben is békesség lehessen a szívünkben, s kitartó hittel várjunk az Úr szabadítására. Ha kérjük, a Szentlélek kiárasztja ránk erejét, s újra tehetünk egy lépést előre a hitünkben. Hitben kell járunk! A hit pedig hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által. Ezért a keresztyén embernek keresnie kell, meg kell ragadnia azokat az alkalmakat, amikor hallhatja, olvashatja Isten igéjét. Időt kell szánni az imádkozásra, az Úrral való közösségre, így nap mint nap megújulhatunk.

Hitem szerint a keresztyén élet minden nap magában hordozza a megújulás lehetőségét. Ha megfáradtál, megkeseredtél, vagy csak egyszerűen a közöny férközött a szívedbe, ne engedd, hogy ez így maradjon. Újulj meg, Testvérem! Bátorításul: „Emlékezzél meg a te szolgálódnak adott ígédről, amelyhez nékem reménységet adtál! Ez vigasztalásom nyomorúságomban, mert a te beszéded megelevenít engem.” [Zsolt 119,49–50]

BARNÁNÉ BARTÓ EDIT

Rólunk és nekünk szólunk:

Evangélikus Élet
Híd Magazin
www.evangelikus.hu

Beszámoló...

... az Erős Vár Alapítvány 2008. évi működéséről

Működésünket az elmúlt évben is az alapszabálynak megfelelően végeztük. Célkitűzésünk továbbra is a szociális támogatás teljesítése volt.

Bevételünk 1 144 501 Ft. Ezt az összeget sok-sok ember önzetlen közreműködésével és segítségével kaphattuk meg. Kiemelkedő az evangélikus bál bevétele, ami 177 000 Ft-os támogatást jelentett. Adózó támogatóinktól a személyi jövedelemadójuk 1%-ának felajánlása után 236 000 Ft-ot kaptunk.

Az I. kerületi Evangélikus Egyházközségtől és magánszemélyektől is kaptunk támogatást, összesen 265 000 Ft összegben.

Ismét megköszönjük mindazoknak, akik gondoltak a rászorulókra és jó szívvvel, empátiával segítették feladatvállalásunkat.

Befektetett alaptőkének kamathozama 366 000 Ft volt. A Nemzeti Civil Alapból, pályázati úton, 100 000 Ft-ot nyertünk működési költségeink enyhítésére.

Örömmel írom le, hogy 12 rászoruló

családot tudtunk segíteni havi rendszerességgel. Ebben a körben 15 gyermek él, köztük öten egyik szülőjüket elvesztették. Három édesapa nélkül élő fiatal nyári táborozási költségeihez nyújtottunk segítséget, így ők is eljutottak a Kőszegen tartott Szélrózsa evangélikus ifjúsági találkozóra.

Sajnos nő a beteg testvérek száma is. Három súlyos, illetve gyógyíthatatlan betegséggel küzdő felnőtt és két, nehéz körülmények között élő személynek kellett támogatást nyújtanunk.

Az egyik támogatott édesanya elvesztette kisfiát. A tragédiában és gyászban reménységgel és segítő szeretettel álltunk mellettük.

A Sarepta időotthonban lakók részére 50 000 Ft-ot utaltunk.

Idős – egyedülálló – gyülekezeti tagjainknak 50 db Bibliaolvasó Útmutatót vásároltunk, és gondoskodtunk arról, hogy a szerény karácsonyi csomagban lehetőleg mindenkinek jusson egy-egy a 2009. évi gyülekezeti falinaptárból.

Decemberben – ahogy terveztük – fiataljaink részére vásároltunk egy ping-pongasztalt, karácsonyi meglepetés gyanánt.

Összegezve: szociális támogatásokra 916 000 Ft-ot fordítottunk.

Elkészült a könyvszekrény is, amit megtölthettünk azokkal a könyvekkel, melyeket a Könyvtámasz pályázatokon nyertünk, összesen 651 ezer Ft értékben. Jó szívvel ajánlom mindenki figyelmébe, aki szeret olvasni. Széles körű válogatási lehetőség van gyermekeket, fiatalokat és felnőtteket érintő témakörökből. Kérjük, éljenek a lehetőséggel, és kis könyvtárunkból kölcsönözzék ki az érdeklődésüknek megfelelő könyveket!

Kuratóriumunk nevében megköszönöm mindazoknak, akik segítettek, támogatták munkánkat! Ha tehetik, kérem, folytassák ezt a következő időszakban is!

SPECKNÉ JÁSZFALVI ZSUZSANNA
kuratóriumi elnök

Köszönet és kérés

Köszönjük, hogy adományainkkal, egyházfenntartói járulékkal eddig is segítették gyülekezetünket! Kérjük, hogy a gyülekezet-hoz tartozásuk anyagi kifejezéséről ne feledkezzenek meg, hiszen egyházközségünket a gyülekezeti tagok önkéntes pénzadományából tartjuk fenn. Ki-ki anyagi helyzetétől függően, de szívből, s mintegy Istennek adva áldozzon erre a célra. Aktív dolgozók adójuk kétszer 1%-áról is rendelkezhetnek. Az első 1%-ot a Magyarországi Evangélikus Egyház (0035), a második pl. az Erős Vár Alapítvány részére is elküldhetik.

Lelkipásztori beszélgetés

Újra kérem és szívesen ajánlom, hogy forduljanak hozzám bizalommal, bármilyen problémájuk, nehézségük van. Személyesen és telefonon is rendelkezésükre állok és lelki segítséget nyújtok. Látogatásom vagy megkeresés során Isten igéjében és az imádság csendjében várjuk a békét adó válaszokat.

Lázárné Skorka Katalin: 352-040 vagy 20/824-3805

Tervezzük...

- Május 23-án Kondoros ad otthont a Déli Evangélikus Egyházkerület missziói napjának. A zenei szolgálatot fúvóskörünk végzi. Vegyünk részt ezen minél többen!
- Májusban teológusok jönnek közénk. Egy egész napos ifi találkozó vár ránk.
- Július második hetében (12–19. között) ifjúsági- és hittantáborba utazunk.
- Augusztus 2–9. között lesz a VI. Kelet-Békési Evangélikus Zenei Tábor.



1%

Nyugdíjasok is rendelkezhetnek az egyházak részére felajánlható 1%-ról. Még akkor is, ha valakinek nincs befizetni és felajánlani való adója, mivel az egyházak – az 1%-on túli – állami finanszírozása a rendelkező magánszemélyek száma (és nem a felajánlott összeg nagysága) alapján történik, így a 0 forintról történő rendelkezés is növeli az adott egyház részére juttatott állami támogatás összegét. Új szabály, hogy rendelkező nyilatkozat a bevallástól függetlenül is eljuttatható az adóhatósághoz, lezárt, adóazonosító jellel ellátott borítékban (május 20-ig) postán vagy személyesen, függetlenül attól, hogy az adóbevallást esetlegesen február 25-ig be kellett beadni.

A házad iránti féltő szeretet...

... avagy tavaszi templomtakarítás

Március 28-án, szombaton reggel nyolctól késő délutánig együtt volt egy szorgos csoport, hogy mind a templomban, tanácsteremben és a parókia udvarán tavaszi nagytakarítást végezzen.

Sajnos – mivel ez egy munkanap volt – kevés fiatal, illetve aktív dolgozó jöhetett el. Néhányan csak egy-két órát tudtak ideszánni, mások egész nap kitarítottak. **Mindenkinek hálás köszönet a fáradozásáért!**

Nem kérdés, miért volt erre a mozgósításra szükség. Bár ügyelünk a rendre és az oltárdíszítők is törekszenek a hetenkénti takarításra, mégis kell ez a komoly akció. A nagy belmagasságú terekben a

pókhálók magasan vannak, így a por könnyen megül a szinte megközelíthetetlen helyeken. Újévtől húsvétig zárva a templomkapu, de ez nem gátolja meg a koszt és faleveleket, hogy bejussanak.

Az udvar fái és növényzete pedig egész éves elfoglaltságot adnak, s persze rengeteg felesleges lomot is összegyűjtünk, amit ilyenkor ki kell selejtezni...

Húsvét, illetve az aratási hálaadás előtt (ősszel és tavasszal) összefogunk, és egy vitathatatlanul hasznos és fárasztó, mégis szép napot töltünk el. Együtt a szolgálatban, együtt az asztal mellett. Másnap együtt hallgatva Jézust. Mint egy nagy család!

LSK



KÖNYVAJÁNLÓ

„Jelzótűz”

Szerkesztette: Szabó Lajos



Hihetetlen mennyiségű energiát tudunk befektetni egy-egy, a személyes életünkkel kapcsolatos ünnep külső körülményeinek biztosításába. A meghívók színétől az asztalokra helyezendő gyertyatartók típusáig mi mindent át nem gondolunk ezerszer is! De marad-e egyetlen percünk is arra, hogy a lelkünk mélyén átérezzük azt, ami minket érint? Lehet, hogy külsőleg súlytalan, elárvult ünnep lett a pünkösöd, mégis azt a különleges lehetőséget nyújtja, amelyben közel kerülhet bármelyikünkhöz Isten szava és cselekedete. A konfirmáció ünnepe is átalakult mára, és nagyon kevesen érzik át az erejét, ám benne az a pillanat érkezik meg, amelyben korábbi érdektelenségem érdeklődéssé és ragaszkodássá változhat. Korábban maximum pár lépést tettem óvatosan a templombéjárattól az oltár felé, mert félttem, és idegen volt a mélység, most ismerősként lépegetek: megcsodálom a keresztelőkövet és megsimogatom a kancsót, amelyből nagyon régen vagy néhány napja vizet öntöttek a fejemre. Szívesen le is térdelnék, hogy valaki megérintse áldó kezével a fejemet. Mi is történt velem? Mi segített leginkább? Ki állt mellém, és lett kiváló idegenvezetőmmé? A kérdésekre képtelenség válaszolni. Olvastam már néhány vallásos könyvet korábban is, de nem éreztem a hatást: a tüzet, a mozgósítást. Mi történt most másként? Nem tudom megmondani. Annyi biztos csupán, hogy kitűnő tolmács tanított, és megértettem, hogy nem is olyan nehéz ez az idegennek hitt vallásos nyelv. Türelmes útitárs szegődött mellém, mindig csak azt bizonygatta, hogy fejlődöm, és egyáltalán nem vagyok reménytelen eset. Érdekes, hogy sohasem minősített. Mindig kérdezett ugyan, de nagy türelemmel segített a feleleteket megtalálni. Még a régi, sárguló konfirmációs káté számozott kérdéseit is sorra vette, bár eltért a megszokott sorrendtől, én mégis biztonságban éreztem magam mellette. Amit átéltem, az valóban csoda volt. Az én életem csodája. Ebben a kötetben egyetlen utat járunk be: Jézus boldogmondásainak tizenegy szavát. Megerősítő szavak ezek, jólesők is egyben. Megeresztetik: nem vagyunk elfelejtett emberek. (A könyv a Luther Kiadótól rendelhető.)

Röviden...

Ökumenikus imahét

Január 3. hetében (január 18–25.) között került sor az ökumenikus imahétre, melyen a három történelmi egyház négy gyülekezetének lelkészei szolgáltak igehirdetéssel, és közösen imádkoztunk a keresztyénség egységéért. Az ez évi vezérige Ezékiel próféta könyvéből szövegeztünk: „Legyenek eggyé kezdedben.” [Ez 37,17]

Az idei imahét imádságos anyagának első változatát a Koreai Katolikus Püspöki Konferencia képviselőinek egy csoportja és a Koreai Egyházak Nemzeti Tanácsa készítette. „E nemzet fiai és leányai naponta élnek meg a félsziget, az ország, a családok, a barátok, az egyházak és általában az összetartozók fájdalmas szétválasztottságát még akkor is, ha a nyílt elenségeskedés légkörét mára már feloldani látszik a megbékélés szándéka.”

Az imahét füzetében olvasható a 2007-ben, Nagyszébenben megtartott III. Európai Ökumenikus Nagygyűlés üzenete és ifjúsági nyilatkozata. „Imahétünk megnyitója egyben ünnepélyes lezárása a Biblia Évének. Nem zárul le azonban, hanem új lendületet vehet a Biblia évének alapigéje: »Boldog, aki olvassa!« Ezt a boldogságot kívánjuk mindannyiunknak» – olvashatjuk az előszóban, amelyet Erdő Péter bíboros és D. Szevik Imre evangélikus püspök fogalmazott.

Az imanyolcadot első alkalommal 1908-ban, az egyesült államokbeli Graymoorban Paul Wattson anglikán pap szervezte meg, úgy választva a dátumot – január 18–25. –, hogy az imádságok egybeessenek Szent Péter székfoglalása és Szent Pál megtérése ünnepével.

Evangélikus bál

2009. február 21-én rendeztük meg az Evangélikus Jótékonyági Bált, az Erős Vár Alapítvány megsegítésére. Az est első fellépő vendégművésze Ternai József római katolikus kántor és hitoktató volt, aki egyben a szegvári népdalkör vezetője is. A fiatalember teljes és sokoldalú életet él, vaksága ellenére. Alapítványunk feladatvállalásának megfelelően az idei évben ő szövegezte az életéről és hitéről – igen hitelesen. A mulatságot öt gimnazista pártáncbemutatója nyitotta meg. A tomlalázás előtt Károlyfalvi Krisztina ének-

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

- Vasárnap 10.00 óra: *gyülekezeti istentisztelet* (minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztással). Minden hónap első vasárnapján 14.30 órakor *német nyelvű istentisztelet*. Minden hónap utolsó vasárnapján 10.00 órától *családi istentisztelet*.
- Kedd 13.00 óra: *Nőegylet* (csigapódrés, beszélgetés, alkalomzárás esti áhítattal).
- Péntek 18.00 óra: *Bibliaiskola*.
- Szombat 17.00 óra: „33-as Klub” – *kis ifi*, 19.00 óra: „66-os Klub” – *nagy ifi*.
- A *diakóniai csoport* a hónap utolsó keddjén, 18.00 órakor találkozik.
- *Hittanórák* alsósoknak csütörtökönként 11.45-től az iskolában.
- Vasárnap 9.00 óra: a gyülekezet ifjúságának „*Vasárnapi iskola*”.
- Péntek 15.00 óra: *Fűvőkör*.
- *Hivatali órák* kedden és pénteken 8.30–12.00 óráig.

művész musicalekből válogatott és adott át számunkra egy csokorra való dalt.

Tisztelettel köszönjük az esten résztvevők adományait, s azokat, akik tomlalárggyal, jó szándékú felajánlással hozzájárultak alapítványunk működéséhez! Összes bevételünk: 155 000 Ft és 20 000 Ft felajánlás. Isten áldása legyen az adakozókon és az adomány felhasználásán!

Farsangi szeretetvendégség

Február 22-én, vasárnap délután vidám vendégsereg töltötte meg a tanácstermet. A jelmezes fiatalok és gyerekek nemcsak maskarájukat mutatták meg az érkezőknek, hanem Istent dicsérő énekekkel is köszöntötték őket. A mutogatással kísért ének az alkalomhoz illő volt:

*„Pillangó, ha lebetnék,
táncolnék, míg röpit a szél,
ha én lennék a cinege a fán,
dallal az Istent dicsérem,*

*Kishalként a tó fenekén,
a buborékokat vígan eregetném,
de gyermekeid lettem,
köszönöm, Istenem én!”*

Jó beszélgetések, örömteli hangulat jellemezték ezt a délutánt. Szülők, kisgyerekek, idősek, családok, fiatalok nagycsaládként voltunk együtt Jézus közösségében. Az alkalom sikerességét igazolja, hogy sokan már újra várnak egy ilyen kedves, családias gyülekezeti programot.

Nők Ökumenikus Világimanapja

Március első péntekén Mezőberényben is összegyűltünk egy közös imaalkalomra. Ebben az évben a mi egyházközségünk volt a házigazda. A mostani imanap során Pápua Új-Guineába utaztunk el képzeletben. A távoli szigetország Keresztyén Nőbizottsága állította össze

imahétünket, a képes diabemutatót, de küldtek egy zenei válogatást és legfontosabb receptjeiket is megosztották velünk. Képeik, szavaik, énekeik segítségével megismerhettük kultúrájukat, múltjukat, jelenük problémáit, mindazt, amiért imáikat megfogalmazzák. Mintegy negyvenen vettünk részt ezen a színes, mély lelkesítő tanuskodó alkalmon.

Böjti szeretetvendégség

Március 22-én Nagy Zoltán békéscsaba-erzsébethelyi evangélikus lelkész volt a vendégünk. A jaminai gyülekezetbe szeptemberben beiktatott lelkipásztor Gerhard Párlól, az énekszerző lelkészről tartott előadást. Nemcsak a több mint 400 éve született nagy hatású német énekprédikátort ismerhettük meg jobban, hanem a szolgálattevőt is, aki lelkesíthetőséggel és három kisgyermekével érkezett a közelmúltban megyénkbe.

Pünkösdszombat ünnepi programunk

- 10.00 óra: istentisztelet. Igét hirdet Gáncs Péter püspök. A jubiláns konfirmandusok megáldása;
- 12.00 óra: ebéd (Berény Szálló);
- 15.00 óra: a jubiláns konfirmandusok találkozója.

Kulturális programok:
fórumbeszélgetés az egyházközség közelmúltjáról; az egyházközség családfakönyvét bemutatja a Németországban élő szerző, Lédig Mihály; a Szela együttes előadása; gyermekprogram (közreműködik a békési baptista gyülekezet bábcsoportja)